

31990L0426

18.8.1990

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 224/42

NÕUKOGU DIREKTIIV**26. juuni 1990,****hobuslaste liikumist ja kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiunõuete kohta**

(90/426/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 43,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽³⁾

ning arvestades, et:

hobuslased kuuluvad elusloomadena asutamislepingu II lisas esitatud toodete loetelusse;

hobuslaste toodangu ratsionaalse arendamise tagamiseks ning sel viisil kõnealuse sektori tootlikkuse suurendamiseks tuleb ühenduse tasandil sätestada eeskirjad, mis reguleerivad hobuslaste liikumist liikmesriikide vahel;

hobuslaste ja eriti hobuste aretamine ja kasvatamine kuulub põllumajandussektoris; see on tuluallikas põllumajandusega tegeleva rahvastikuosa ühele osale;

loomatervishoiunõuete erinevused liikmesriikides tuleks kaotada, et soodustada hobuslaste ühendusesisest kaubandust;

ühendusesisese kaubanduse harmoonilise arengu soodustamiseks tuleks luua ühenduse süsteem kolmandatest riikidest importimise reguleerimiseks;

samuti tuleks reguleerida nõudeid, mis käsitlevad identifitseerimisdokumentidega hobuslaste liikumist riigi territooriumil;

kaubanduse jaoks peavad hobuslased nakkushaiguste leviku vältimiseks vastama teatavatele loomatervishoiunõuetele; eelkõige oleks asjakohane ette näha võimalus sätestada piiravad meetmed piirkondade kaupa;

samal põhjusel tuleks sätestada transporditingimused;

kõnealuste nõuete täitmise tagamiseks tuleb sätestada, et riiklik veterinaararst annab välja veterinaarsertifikaadi, mis on hobuslastega kaasas kuni sihtkohani;

sihtliikmesriigi läbiviidava kontrolli korraldamine ja järelevalve ning rakendatavad kaitsemeetmed tuleks kindlaks määrata nende eeskirjade raames, mis sätestatakse elusloomade ühendusesiseses kaubanduses tehtavate veterinaarkontrollide jaoks seoses siseturu väljakujundamisega;

tuleks sätestada komisjonipoolse kontrolli võimalus; sellised kontrollid tuleks teha koostöös pädevate siseriiklike asutustega;

kolmandatest riikidest importimisel kohaldatavate ühenduse sätete määratlemiseks tuleb koostada nimekiri kolmandatest riikidest või nende osadest, kust võib hobuslasi importida;

nende riikide valik peab põhinema üldistel kriteeriumidel, nagu näiteks eluskarja tervislik seisund, veterinaarteenistuse korraldus ja volitused ning kehtivad veterinaareeskirjad;

lisaks ei tohi importida hobuslasi riikidest, kus esineb nakkuslikke loomahaigusi, mis on ohtlikud ühenduse eluskarjale, või mis on olnud sellistest nakkushaigustest vabad liiga lühikest aega; need kaalutlused kehtivad ka importimisel kolmandatest riikidest, kus loomi vaktsineeritakse selliste haiguste vastu;

kolmandatest riikidest importimisel kohaldatavaid üldtingimusi tuleb täiendada asjaomaste riikide loomade tervisliku seisundi olukorra alusel koostatud eritingimustega; kõnealuste eritingimuste aluseks olevate kriteeriumide tehnilise laadi ja mitmekesisuse tõttu peab nende määratlemiseks olema võimalus kasutada paindlikku ja kiiret ühenduse menetlust, mille puhul komisjon ja liikmesriigid teevad tihedat koostööd;

standardvormis sertifikaadi esitamine hobuslaste impordi puhul on mõjus viis kontrollida ühenduse eeskirjade kohaldamist; need eeskirjad võivad sisaldada erisätteid, mis võivad varieeruda sõltuvalt asjaomasest kolmandast riigist, ning seda tuleb võtta arvesse sertifikaatide standardvormide koostamisel;

⁽¹⁾ EÜT C 327, 30.12.1989, lk 61.⁽²⁾ EÜT C 149, 18.6.1990.⁽³⁾ EÜT C 62, 12.3.1990, lk 46.

ühenduse ametlikud veterinaararstid peaksid vastutama selle eest, et kontrollitakse käesoleva direktiivi nõuete järgimist, eelkõige kolmandates riikides;

impordikontroll peab hõlmama ka hobuslaste päritolu ja tervislikku seisundit;

hobuslaste saabumisel ühenduse territooriumile ning nende läbisõidu sihtkohta tuleb liikmesriikidel lubada võtta kõik inimeste ja loomade tervise kaitseks vajalikud meetmed, sealhulgas tapmine ja hävitamine; impordikontrolli puhul kohaldatavad üldeeskirjad tuleb määratleda üldises kontekstis;

igal liikmesriigil peab olema õigus viivitamata keelata import kolmandast riigist, kui asjaomane import võib ohustada loomade tervist; sellisel juhul tuleb viivitamata tagada liikmesriikide seisukohade kooskõlastamine asjaomase kolmanda riigi suhtes, ilma et see piiraks võimalust teha muudatusi nende riikide nimekirjas, kellel on lubatud ühendusse eksportida;

käesoleva direktiivi sätteid tuleks siseturu lõplikul väljakujunemisel uuesti läbi vaadata;

tuleks sätestada menetlus, millega kehtestatakse tihe ja tõhus koostöö komisjoni ja liikmesriikide vahel alalises veterinaarkomitees,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

PEATÜKK 1

Üldsätted

Artikkel 1

Käesolevas direktiivis sätestatakse loomatervishoiunõuded elushobuslaste liikumiseks liikmesriikide vahel ja nende importimiseks kolmandatest riikidest.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *ettevõte* — põllumajandusettevõtte või treeningkeskus, tall või mis tahes ruum või rajatis, kus tavapäraselt peetakse või aretatakse hobuslasi sõltumata nende kasutusalaist;
- b) *hobuslased* — looduslikud või kodustatud kabjalised (sh sebrad) või eeslid või kõnealuste liikide ristamisel saadud järeltulijad;
- c) *registreeritud hobuslased* — direktiivis 90/427/EMÜ⁽¹⁾ määratletud tähenduses registreeritud hobuslased, kes tehakse kindlaks identifitseerimisdokumendi alusel, mille on välja andnud

(¹) EÜT L 224, 18.8.1990, lk 55.

hobusekasvandus või looma päritoluriigi muu pädev asutus, kes peab tõuraamatut või asjaomase loomatõu registrit, või mis tahes rahvusvaheline liit või organisatsioon, kes tegeleb võistlus- või võidusõiduhobustega;

- d) *tapmiseks ettenähtud hobuslased* — hobuslased, kes transporditakse otse või pärast turu või heakskiidetud kogumiskeskuse läbimist tapamajja ning tapetakse;
- e) *aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslased* — punktides c ja d nimetatud hobuslased;
- f) *hobuste aafrika katkust vaba liikmesriik või kolmas riik* — liikmesriik või kolmas riik, mille asjaomasel territooriumil ei ole kahe viimase aasta jooksul esinenud hobuste aafrika katku kliinilisi, seroloogilisi (vaktsineerimata hobuslaste puhul) ega epidemiooloogilisi tunnuseid ning kus loomi ei ole kõnealuse haiguse vastu vaktsineeritud eelneva 12 kuu jooksul;
- g) *teatamiskohustuslikud loomataudid* — A lisas loetletud taudid;
- h) *riiklik veterinaararst* — liikmesriigi või kolmanda riigi pädeva keskasutuse poolt ametisse nimetatud veterinaararst;
- i) *ajutine import* — kolmandast riigist pärit ja ühenduse territooriumile vähem kui 90 päevaks imporditud registreeritud looma staatus, mille komisjon määrab kindlaks artiklis 24 sätestatud korras sõltuvalt loomade tervislikust seisundist päritoluriigis.

II PEATÜKK

Hobuslaste liikumise eeskirjad

Artikkel 3

Liikmesriigid lubavad registreeritud hobuslastel oma territooriumil liikuda või neid teise liikmesriiki saata üksnes juhul, kui need vastavad artiklites 4 ja 5 sätestatud nõuetele.

Sihtliikmesriikide pädevad asutused võivad siiski teha üldisi või piiratud erandeid selliste hobuslaste liikumise puhul:

- kellega ratsutatakse või jalutatakse sportimise või vaba aja veetmise eesmärgil piki ühenduse sisepiiride lähedal asuvaid teid,
- kes osalevad kultuuri- vm üritustel või tegevustes, mida korraldavad ühenduse sisepiiride lähedal asuvad volitatud kohalikud asutused,
- kes on ette nähtud üksnes ajutiseks karjatamiseks või tööks ühenduse sisepiiride lähedal.

Seda võimalust kasutavad liikmesriigid teavitavad komisjoni tehtud erandite sisust.

Artikkel 4

1. Hobuslastel ei tohi kontrolli käigus ilmnedagi kliinilisi haigus-tunnuseid. Kontroll peab toimuma 48 tunni jooksul enne lastimist või laadimist. Ilma et see piiraks artikli 6 sätete kohaldamist, nõutakse registreeritud hobuslaste puhul sellist kontrolli üksnes ühendusesisese kaubanduse jaoks.

2. Ilma et see piiraks lõike 5 sätete kohaldamist seoses teatamis-kohustuslike loomataudidega peab riiklik veterinaararst kontrolli ajal veenduma, et puudub igasugune alus (eelkõige omaniku või aretaja deklaratsiooni põhjal) järeldamiseks, et hobuslased on kontrollile eelneva 15 päeva jooksul puutunud kokku mõnda nakkus-haigust põdevate hobuslastega.

3. Hobuslased ei tohi olla ettenähtud tapmiseks riikliku nakkus-haiguste likvideerimise programmi raames.

4. Hobuslased tuleb identifitseerida järgmiselt:

- i) registreeritud hobuste puhul kasutatakse direktiivis 90/427/EMÜ⁽¹⁾ sätestatud identifitseerimisdokumenti, milles tuleb eelkõige kinnitada, et artikli 5 lõigete 5 ja 6 tingimused on täidetud. Riiklik veterinaararst peab kõnealuse dokumendi kehtivuse peatama lõikes 5 või artiklis 5 sätestatud keeldude ajaks. Dokument tuleks pärast registreeritud hobuse tapmist tagastada selle väljaandnud asutusele. Käesoleva punkti rakendamise korra võtab komisjon vastu artiklis 24 kehtestatud korras;
- ii) aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslased identifitseeritakse meetodi abil, mille kehtestab komisjon artiklis 24 sätestatud korras.

Kuni kõnealuse meetodi kasutuselevõtmiseni jätkatakse ametlikult heakskiidetud identifitseerimismeetodite kohaldamist, tingimusel et nendest teatatakse komisjonile ja teistele liikmesriikidele kolme kuu jooksul alates käesoleva direktiivi vastuvõtmise kuupäevast.

5. Lisaks artiklis 5 sätestatud nõuetele ei tohi hobuslased olla pärit ettevõttest, mille suhtes on kohaldatud ühte järgmistest keeldudest:

- a) juhul kui kõik ettevõttes viibivad haigusele vastuvõtlikkusse liiki kuuluvad loomad ei ole tapetud, peab päritoluettevõtet hõlmav keeld kestma:
 - kargtaudi nakatumise kahtlustusega hobuslaste puhul vähemalt kuus kuud alates viimasest tegelikust või

võimalikust kokkupuutest haige loomaga. Täkkude puhul kehtib keeld kuni looma kastreerimiseni,

- malleuse või hobuste entsefalomüeliidi puhul vähemalt kuus kuud alates kõnealusesse haigusse nakatunud hobuslaste tapmise kuupäevast,
- nakkava kehvveresuse puhul kuni päevani, mil pärast nakatunud loomade tapmist allesjäänud loomade puhul saadakse kahe kolmekuulise intervalliga sooritatud Cogginsi testiga negatiivsed tulemused,
- vesikulaarse stomatiidi puhul vähemalt kuus kuud,
- marutaudi puhul vähemalt üks kuu alates viimasest registreeritud juhtumist,
- siberi katku puhul vähemalt 15 päeva alates viimasest registreeritud juhtumist;

- b) kui kõik ettevõttes asuvad haigusele vastuvõtlikkusse liiki kuuluvad loomad on tapetud ja ruumid on desinfitseeritud, kestab keeld 30 päeva alates loomade hävitamise ja ruumide desinfitseerimise kuupäevast, v.a siberi katku puhul, mil keeld kestab 15 päeva.

Pädevad asutused võivad hipodroomide ja võidusõiduradade puhul teha erandeid kõnealustest keelustamismeetmetest ning nad teavitavad tehtud erandite laadist komisjoni.

6. Kui liikmesriik koostab või on koostanud vabatahtliku või kohustusliku tõrjeprogrammi mõne haiguse jaoks, millele hobuslased on vastuvõtlikud, võib ta kuue kuu jooksul alates käesoleva direktiivi teatavakstegemisest esitada selle programmi komisjonile, märkides eelkõige järgmised andmed:

- asjaomase haiguse levik liikmesriigi territooriumil,
- programmi algatamise põhjus, arvestades haiguse tõsidust ning kulude ja tulude vahekorda,
- geograafiline piirkond, kus programmi hakatakse rakendada,
- majandite puhul kohaldatavad staatusekategoriad, standardid, mis iga liigi puhul tuleb saavutada, ning kasutatavad testimismenetlused,
- programmi järelevalve kord,
- meetmed, mis tuleb võtta, kui ettevõtte kaotab mingil põhjusel oma staatuse,
- meetmed, mis tuleb võtta, kui programmi sätete kohaselt tehtud testide tulemused on positiivsed,
- mittediskrimineeriv suhe asjaomase liikmesriigi territooriumil toimuva kaubanduse ja ühendusesisese kaubanduse vahel.

Komisjon vaatab liikmesriikide esitatud programmid läbi. Kui see on asjakohane, kiidab komisjon programmid heaks artiklis 24 sätestatud korras. Samas korras võib määratleda üldisi või

⁽¹⁾ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 55.

konkreetsed lisatagatisi, mida võib ühendusesiseses kaubanduses nõuda. Need tagatised ei tohi ületada neid, mida liikmesriik nõuab oma territooriumil.

Liikmesriikide esitatud programme võib muuta või täiendada artiklis 25 sätestatud korras. Muudatusi või täiendusi juba heakskiidetud programmides või teise lõigu kohaselt määratletud tagatistes võib heaks kiita samas korras.

Artikkel 5

1. Liikmesriik, mis ei ole vaba hobuste aafrika katkust artikli 2 punktis f määratletud tähenduses, võib lähetada hobuslasi oma territooriumi sellest osast, mida käsitletakse nakatununa käesoleva artikli lõikes 2 määratletud tähenduses, üksnes käesoleva artikli lõikes 3 sätestatud tingimustel.

2. a) Liikmesriigi territooriumi osa käsitletakse hobuste aafrika katku nakatununa, kui:

— kliinilised, seroloogilised (vaktsineerimata loomade puhul) ja/või epidemioloogilised tunnused näitavad, et kahe viimase aasta jooksul on esinenud hobuste aafrika katku,

— viimase 12 kuu jooksul on loomi vaktsineeritud hobuste aafrika katku vastu.

b) Territooriumi osa, mida käsitletakse hobuste aafrika katku nakatununa, peab hõlmama vähemalt:

— nakkuskolde ümber asuvat ohustatud tsooni raadiusega vähemalt 100 km,

— ohustatud tsooni ümber paiknevat vähemalt 50 km järelevalvetsooni, kus viimase 12 kuu jooksul ei ole vaktsineeritud ühtegi looma.

c) Punktis b osutatud tsoonid tuleb selgelt määratleda, võttes sealjuures arvesse asjaomase episoodilise haigusega seotud geograafilisi, ökoloogilisi ja episoodilisi tegureid.

d) Kõik ohustatud tsoonis asuvad vaktsineeritud hobuslased tuleb vaktsineerimise ajal registreerida ja identifitseerida selge ja kustutamatu märgiga, mis on tunnustatud artiklis 24 sätestatud korras.

Identifitseerimisdokumendis ja/või veterinaarsertifikaadis peab olema selge viide sellisele vaktsineerimisele.

e) Hobuslased ja nende liikumine punktis b osutatud tsoonides peab olema nõuetekohase veterinaarkontrolli all pädeva keskasutuse vastutusel. Punktis b osutatud tsoonidest võivad lahkuda üksnes lõikes 3 sätestatud nõuetele vastavad hobuslased.

3. Liikmesriik võib lõike 2 punktis b osutatud territooriumilt lähetada üksnes hobuslasi, kes vastavad järgmistele nõuetele:

a) neid võib lähetada üksnes teatavate perioodide vältel aastas, võttes arvesse vektorputukate aktiivsust, sealjuures määratakse asjaomased perioodid kindlaks artiklis 25 sätestatud korras;

b) neil ei tohi olla artikli 4 lõikes 1 osutatud kontrollimise päeval hobuste aafrika katku kliinilisi tunnuseid;

c) kui neid ei ole vaktsineeritud hobuste aafrika katku vastu, peab nendega kahel korral olema tehtud hobuste aafrika katku suhtes D lisa kirjeldatud komplemendi sidumise test, mis on andnud negatiivse reaktsiooni, nii et kahe testi vahele jääks 21-30 päeva, kusjuures teine test peab olema tehtud lähetamisele eelneva 10 päeva jooksul,

— kui nad on vaktsineeritud, ei tohi vaktsineerimine olla toimunud viimase kahe kuu jooksul ning loomadega peavad olema tehtud D lisa kirjeldatud komplemendi sidumise testid eespool nimetatud vahega, ilma et registreeritaks antikehade arvu suurenemist. Artiklis 24 sätestatud korras ja pärast arvamuse saamist veterinaaria teaduskomiteelt võib komisjon tunnustada teisi järelevalvemeetodeid;

d) neid tuleb hoida karantiinilaudas vähemalt 40 päeva enne lähetamist;

e) neid tuleb kaitsta vektorputukate eest karantiini ajal ning karantiinilaudast lähetuskohta transportimise ajal.

4. Kuni selliste ühenduse meetmete kehtestamiseni, mis on ettenähtud hobuste aafrika katku vastase võitluse eeskirjade ja kõnealuse haiguse tõrjemeetmete ühtlustamiseks ning mille kohta teeb nõukogu otsuse komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega enne 1. juulit 1991, määrab komisjon ajutiselt artiklis 25 sätestatud korras kindlaks nakatunud piirkonna piirid lõike 1 punkti b kohaselt enne 1. novembrit 1990.

5. Komisjon võib epidemioloogilist olukorda silmas pidades muuta lõike 4 kohaselt tehtud otsust artiklis 25 sätestatud korras.

6. Nõukogu, kes teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega ja komisjoni ettepanekul, mis põhineb omandatud kogemuste aruandel, vaatab vajaduse korral käesoleva artikli uuesti üle kahe aasta jooksul.

Artikkel 6

Liikmesriigid, kes rakendavad alternatiivset kontrollisüsteemi, mis annab artikli 4 lõikes 5 sätestatud tagatistega võrdväärset tagatist hobuslaste ja registreeritud hobuslaste liikumise osas asjaomaste liikmesriikide territooriumil, eelkõige

identifitseerimisdokumendi abil, võivad teha üksteisele vastastikku erandeid artikli 4 lõike 1 teise lause ja artikli 8 lõike 1 teise taande sätetest.

Liikmesriigid teatavad sellest komisjonile.

Artikkel 7

1. Hobuslased tuleb niipea kui võimalik transportida päritoluetevõttest sihtkohta otse või heakskiidetud turu või direktiivi 64/432/EMÜ artikli 3 lõikes 6 määratletud kogumiskeskuse kaudu sõidukites või konteinerites, mida lähteliikmesriigi kindlaksmääratud ajavahemike järel on korrapäraselt puhastatud ja desinfitseeritud desinfektsioonivahendiga. Sõidukid peavad olema konstrueeritud nii, et hobuslaste väljaheitel, allapanu ega sööt ei pääseks veo ajal sõidukist välja. Vedu tuleb korraldada viisil, mis võimaldab hobuslaste tervise ja heaolu tõhusat kaitset.

2. Sihtliikmesriik võib üldisel või piiratud alusel teha erandeid mõnedest artikli 4 lõike 5 nõuetest loomade puhul, kes kannavad erilist märki, mis näitab, et loom on ette nähtud tapmiseks, tingimusel et kõnealune erand on märgitud veterinaarsertifikaadis.

Sellise erandi tegemise korral tuleb tapmiseks ettenähtud hobuslased transportida otse selleks määratud tapamajja ning tappa viie päeva jooksul pärast tapamajja saabumist.

3. Riiklik veterinaararst peab registreerima tapetud looma identifitseerimisnumbri või identifitseerimisdokumendi numbri ning esitama lähtekoha pädevale asutusele viimase taotlusel tõendi selle kohta, et loom on tapetud.

Artikkel 8

1. Liikmesriigid tagavad, et:

- registreeritud hobuslastega, kes lahkuvad asjaomase riigi ettevõtetest, on kaasas artikli 4 lõikes 4 sätestatud identifitseerimisdokument ja, juhul kui hobuslased on ette nähtud ühendusesiseseks kaubanduseks, B lisas sätestatud tõend,
- aretamiseks, tootmiseks ja tapmiseks ettenähtud hobuslastega on veo ajal kaasas käesoleva direktiivi C lisa nõuetele vastav veterinaarsertifikaat.

Ilma et see piiraks artikli 6 sätete kohaldamist, tuleb sertifikaat või identifitseerimisdokumendi puhul tervisliku seisundi üksikasju käsitlev vorm koostada lähetamisele eelneva 48 tunni jooksul või hiljemalt sellele eelneval viimasel tööpäeval vähemalt ühes

lähte- ja sihtliikmesriigi ametlikus keeles. Sertifikaadi kehtivusaeg on 10 päeva. Kõnealune sertifikaat peab olema ühel lehel.

2. Registreerimata hobuslaste impordi puhul võib lõike 1 teises taandes osutatud üksiksertifikaadi asemel esitada ühe veterinaarsertifikaadi partii kohta.

Artikkel 9

Hobuslaste ühendusesiseses kaubanduses kohaldatavad kontrollieeskirjad ja kaitsemeetmed võtab nõukogu vastu oma otsusega, mis käsitleb elusloomade ühendusesiseses kaubanduses puhul tehtavat veterinaarkontrolli seoses siseturu väljakujundamisega.

Artikkel 10

Komisjoni veterinaariaekspertid võivad ulatuses, mis on vajalik käesoleva direktiivi ühtse kohaldamise tagamiseks, ja koostöös liikmesriigi pädevate asutustega teha kohapealseid kontrolle. Komisjon teavitab nende kontrollide tulemustest kõiki liikmesriike.

Liikmesriigid, kelle territooriumil kontrolli tehakse, annavad ekspertidele nende töös kogu vajaliku abi.

Käesoleva artikli kohaldamise üldine kord võetakse vastu artiklis 24 sätestatud korras.

III PEATÜKK

Kolmandatest riikidest importimisel kohaldatavad eeskirjad

Artikkel 11

1. Ühendusse imporditud hobuslased peavad vastama artiklites 12-16 sätestatud tingimustele.

2. Kuni artiklite 12-16 alusel vastu võetud otsuste jõustumise kuupäevani kohaldatakse liikmesriigid kolmandatest riikidest hobuslaste importimise puhul tingimusi, mis on vähemalt samaväärsed II peatüki kohaldamisest tulenevate tingimustega.

Artikkel 12

1. Importimiseks peavad hobuslased olema pärit kolmandast riigist või kolmanda riigi piirkonnast, mis kuulub loetellu, mis lisatakse eraldi veerus direktiivi 72/462/EMÜ artikli 3 kohaselt koostatud loetelule.

2. Direktiivi 72/462/EMÜ artiklis 3 sätestatud kolmandate riikide või kolmandate riikide osade loetelu koostamise, muutmise ja avaldamise korda ja kriteeriume kohaldatakse hobuslaste impordi puhul kehtiva loetelu suhtes.

Artikkel 13

1. Hobuslased peavad olema pärit kolmandatest riikidest, mis on:

- a) vabad hobuste aafrika katkust;
- b) kahe aasta jooksul olnud vabad hobuste venetsueela entsefalomüeliidist;
- c) kuue kuu jooksul olnud vabad kargtaudist ja malleusest.

2. Komisjon võib artiklis 24 sätestatud korras:

- a) otsustada, et lõike 1 sätteid kohaldatakse üksnes kolmanda riigi territooriumi ühe osa puhul.

Kui hobuste aafrika katku käsitlevaid nõudeid kohaldatakse piirkondlikul tasandil, tuleb järgida vähemalt artikli 5 lõigetes 2 ja 3 sätestatud meetmeid;

- b) nõuda täiendavaid garantiisid ühenduse jaoks eksootiliste haiguste puhul.

Artikkel 14

Enne päeva, mil hobuslased laaditakse sihtliikmesriiki transportimiseks, peavad nad olema viibinud kolmanda riigi territooriumil või selle osal või meetmete piirkondliku kohaldamise puhul artikli 13 lõike 2 punkti a kohaselt määratletud territooriumi osal katkematu ajavahemiku jooksul, mis määratakse kindlaks artikli 15 kohaselt vastuvõetud otsustega.

Hobuslased peavad olema pärit veterinaarjärelevalve all olevast ettevõttest.

Artikkel 15

Hobuslaste importimist artikli 12 lõike 1 kohaselt koostatud loetelus oleva kolmanda riigi territooriumilt või selle osast, mis on määratletud artikli 13 lõike 2 punktis a, lubatakse üksnes juhul, kui hobuslased lisaks artiklis 13 sätestatud nõuetele:

- a) vastavad artiklis 24 sätestatud korras asjaomase liigi ja hobuslaste kategooria puhul vastuvõetud loomatervishoiunõuete seoses hobuslaste impordiga asjaomasest riigist.

Loomatervishoiu nõuete kindlaksmääramisel vastavalt esimesele lõigule on võrdlusaluseks artiklites 4 ja 5 sätestatud standardid; ning

- b) vastavad järgmistele nõuetele, juhul kui asjaomane kolmas riik ei ole vähemalt kuus kuud olnud vaba vesikulaarsest stomatiidist või hobuste viirusarteriidist:
 - i) hobuslased peavad olema pärit ettevõttest, mis on vähemalt kuus kuud olnud vaba vesikulaarsest stomatiidist, ning neile enne lähetamist tehtud seroloogilise testi tulemus peab olema negatiivne;
 - ii) ilma et see piiraks artikli 19 punkti ii sätete kohaldamist, peab hobuste viirusarteriidi puhul isastele hobuslastele tehtud seroloogilise testi, viirusisolatsioonitesti või mis tahes muu artiklis 24 sätestatud korras tunnustatud ja viiruse puudumist tagava testi tulemused olema negatiivsed.

Artiklis 24 sätestatud korras ja pärast arvamuse saamist veterinaaria teaduskomiteelt võib komisjon määratleda isaste hobuslaste kategooriad, mille puhul kõnealust nõuet kohaldatakse.

Artikkel 16

1. Hobuslased peavad olema identifitseeritud artikli 4 lõike 4 kohaselt ning nendega peab olema kaasas eksporditava kolmanda riigi ametliku veterinaararsti koostatud sertifikaat. Kõnealune sertifikaat peab:

- a) olema välja antud sihtliikmesriiki lähetatava looma pealelaadimise päeval või registreeritud hobuste puhul viimasel lastimisele eelneval tööpäeval;
- b) olema koostatud vähemalt ühes sihtliikmesriigi ametlikus keeles ja vähemalt ühes selle liikmesriigi ametlikus keeles, kus toimub impordikontroll;
- c) olema loomadega kaasas originaalkujul;
- d) tõendama, et loomad vastavad käesoleva direktiivi nõuetele ning kolmandatest riikidest importimisel kohaldatavale käesoleva direktiivi alusel kehtestatud nõuetele;
- e) olema koostatud ühel lehel;
- f) olema koostatud üheainsa kaubasaaja jaoks või tapmiseks ettenähtud loomade puhul ühe saadetise jaoks, tingimusel et loomad on nõuetekohaselt märgistatud ja identifitseeritud.

Liikmesriigid teatavad komisjonile, kuidas nad seda võimalust kasutavad.

2. Sertifikaat peab olema koostatud vastavalt vormile, mis on kooskõlas artiklis 24 sätestatud korras kehtestatud näidisega.

Artikkel 17

Liikmesriikide ja komisjoni veterinaariaekspertid kontrollivad kohapealsete kontrollide käigus käesoleva direktiivi ning eelkõige artikli 12 lõike 2 sätete tegelikku kohaldamist.

Kui käesoleva artikli tingimuste kohaselt tehtud kontrollide käigus ilmneb heakskiidetud ettevõttes tõsiseid rikkumisi, teavitab komisjon viivitamata liikmesriike ning võtab kiiresti vastu otsuse heakskiidu ajutise peatamise kohta. Lõplik otsus võetakse vastu artiklis 25 sätestatud korras.

Liikmesriikide eksperdid, kellele usaldatakse kõnealuste kontrollide tegemine, määrab komisjon liikmesriikide ettepanekul.

Kõnealused kontrollid tehakse ühenduse nimel, kes kannab sellega seoses tekkivad kulud.

Kontrollide sagedus ja kord määratakse kindlaks artiklis 24 sätestatud korras.

Artikkel 18

1. Kohe pärast sihtliikmesriiki saabumist viiakse tapmiseks ettenähtud hobuslased kas otse või turu või kogumiskeskuse kaudu tapamajja ning tapetakse vastavalt loomatervishoiu nõuetele artikli 15 kohaselt vastuvõetud otsustes täpsustatud aja jooksul.

2. Ilma et see piiraks mis tahes eritingimuste kohaldamist, mida võib vastu võtta artiklis 24 sätestatud korras, võib sihtliikmesriigi pädev asutus loomatervishoiuga seotud põhjustel määrata tapamaja, kuhu asjaomased hobuslased tuleb viia.

Artikkel 19

Komisjon, toimides artiklis 24 sätestatud korras:

- i) võib otsustada, et kolmandast riigist või kolmanda riigi osast importimisel tuleb piirduda teatavate loomaliikide või kategooriatega;
- ii) määrab olenemata artiklist 15 kindlaks eritingimused registreeritud hobuslaste või erikasutuseks mõeldud hobuslaste ajutiseks sissetoomiseks ühenduse territooriumile või nende uuesti sissetoomiseks ühenduse territooriumile pärast ajutist ekspordi;
- iii) määrab kindlaks tingimused ajutise impordi muutmiseks lõplikuks impordiks.

Artikkel 20

1. Hiljemalt 31. detsembril 1990 määrab nõukogu kindlaks kolmandates riikides tehtavate kontrollide või kolmandatest riikidest imporditud hobuslastega tehtavate kontrollide käigus kohaldatavad üldmenetlused.

Esimeses lõigus osutatud otsuse rakendamiseni jätkatakse siseriiklike eeskirjade kohaldamist, kui asutamislepingu üldeeskirjadest ei tulene teisiti.

2. Hobuslasi ei või importida, kui lõikes 1 ettenähtud impordikontrolli käigus ilmneb, et:

- hobuslased ei ole pärit artikli 12 lõike 1 kohaselt koostatud loetelus nimetatud kolmanda riigi territooriumilt või selle osalt, mis on määratletud vastavalt artikli 13 lõike 2 punktile a,
- hobuslased on või kahtlustatakse olevat nakatunud või saastunud nakkushaigusega,
- eksportiv kolmas riik ei ole täitnud käesolevas direktiivis sätestatud tingimusi,
- loomadega kaasas olev sertifikaat ei vasta artiklis 17 sätestatud tingimustele,
- hobuslasi on ravitud ainetega, mis on ühenduse eeskirjadega keelatud.

3. Ilma et see piiraks mis tahes eritingimuste kohaldamist, mida võib vastu võtta artiklis 24 sätestatud korras, võib sihtliikmesriigi pädev asutus loomatervishoiuga seotud põhjustel või juhul, kui ei ole antud luba selliste loomade tagasiviimiseks, keda lõike 1 kohaselt ei lubata sisse tuua, määrata tapamaja, kuhu asjaomased hobuslased tuleb viia.

Artikkel 21

1. Kui kolmandas riigis puhkeb või sinna levib nakkuslik loomahaigus, mis võib ohustada mõne liikmesriigi eluskarja tervist, või kui seda õigustab mingi teine loomatervisealane põhjus, keelab asjaomane liikmesriik käesolevas direktiivis käsitletud liiki loomade importimise kolmandast riigist tervikuna või selle territooriumi osast nii otse kui ka kaudselt läbi teise liikmesriigi, ilma et see piiraks artikli 13 sätete kohaldamist.

2. Lõike 1 kohaselt liikmesriikide poolt võetud meetmetest ja nende tühistamisest tuleb viivitamata teatada teistele liikmesriikidele ja komisjonile, lisades kõnealuste meetmete võtmise põhjendused.

Alaline veterinaar Komitee tuleb pärast esimeses lõigus osutatud teatamist kokku nii kiiresti kui võimalik ning otsustab artiklis 25 sätestatud korras, kas kõnealuseid meetmeid tuleb muuta, et eelkõige kooskõlastada neid teiste liikmesriikide võetud meetmetega, või tühistada.

Kui tekib lõikes 1 kirjeldatud olukord ning on vaja, et teised liikmesriigid kohaldaksid samuti kõnealuse lõike kohaselt võetud meetmeid, mida on vajaduse korral muudetud eelmise lõigu kohaselt, võetakse artiklis 25 sätestatud korras asjakohased meetmed.

3. Asjaomasest kolmandast riigist impordi jätkamist lubatakse samas korras.

IV PEATÜKK

Lõppsätted

Artikkel 22

Käeoleva direktiivi sätted, eelkõige artikli 4 lõike 1 teise lause ning artiklite 6, 8 ja 21 sätted vaadatakse uuesti läbi enne 1. jaanuari 1993 siseturu väljakujundamist käsitlevate ettepanekute raames, mille kohta nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.

Artikkel 23

Komisjon muudab käesoleva direktiivi lisasid artiklis 25 sätestatud korras.

Artikkel 24

1. Kui tuleb järgida käesolevas artiklis sätestatud korda, suunab eesistuja küsimuse viivitamata omal algatusel või liikmesriigi esindaja taotluse korral direktiiviga 68/361/EMÜ⁽¹⁾ loodud alalisele veterinaarkomiteele, edaspidi "komitee".

2. Võetavate meetmete eelnõu esitab komiteele komisjoni esindaja. Tähtaja jooksul, mille eesistuja määrab lähtuvalt küsimuse kiireloomulisusest, esitab komitee eelnõu kohta oma arvamuse. Arvamus esitatakse sellise häälteenamusega, nagu on sätestatud asutamislepingu artikli 148 lõikes 2 nõukogu otsuste vastuvõtmiseks komisjoni ettepaneku põhjal. Liikmesriikide esindajate hääli komitees arvestatakse nimetatud artiklis sätestatud viisil. Eesistuja ei hääleta.

3. Kui meetmed on komitee arvamusega kooskõlas, võtab komisjon need vastu.

4. Kui kavandatavad meetmed ei ole komitee arvamusega kooskõlas või kui komitee ei esita oma arvamust, esitab komisjon võetavate meetmete kohta viivitamata ettepaneku nõukogule. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.

Kui nõukogu ei ole otsust teinud kolme kuu jooksul alates nõukogu poole pöördumisest, võtab komisjon ettepanud meetmed vastu, välja arvatud juhul, kui nõukogu on lihthäälteenamusega olnud kõnealuste meetmete vastu.

Artikkel 25

1. Kui tuleb järgida käesolevas artiklis sätestatud korda, suunab esimees küsimuse viivitamata omal algatusel või liikmesriigi esindaja taotluse korral komiteele.

2. Võetavate meetmete eelnõu esitab komiteele komisjoni esindaja. Komitee esitab eelnõu kohta oma arvamuse kahe päeva jooksul. Arvamus esitatakse sellise häälteenamusega, nagu on sätestatud asutamislepingu artikli 148 lõikes 2 nõukogu otsuste vastuvõtmiseks komisjoni ettepaneku põhjal. Liikmesriikide esindajate hääli komitees arvestatakse nimetatud artiklis sätestatud viisil. Eesistuja ei hääleta.

3. Kui meetmed on komitee arvamusega kooskõlas, võtab komisjon need vastu.

4. Kui kavandatavad meetmed ei ole komitee arvamusega kooskõlas või kui komitee ei esita oma arvamust, esitab komisjon võetavate meetmete kohta viivitamata ettepaneku nõukogule. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.

Kui nõukogu ei ole otsust teinud 15 päeva jooksul alates nõukogu poole pöördumisest, võtab komisjon ettepanud meetmed vastu, välja arvatud juhul, kui nõukogu on lihthäälteenamusega olnud kõnealuste meetmete vastu.

Artikkel 26

Käesoleva direktiivi III peatükis sätestatud nõuete suhtes kohaldatakse direktiivi 72/462/EMÜ artiklit 34.

Artikkel 27

Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigusnormid hiljemalt 1. jaanuaril 1992. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Artikkel 28

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Luxembourg, 26. juuni 1990

Nõukogu nimel

eesistuja

M. O'KENNEDY

⁽¹⁾ EÜT L 255, 18.10.1968, lk 23.

A LISA

TEATAMISKOHUSTUSLIKUD LOOMATAUDED

Järgmistest haigustest teatamine on kohustuslik:

- Kargtaud
 - Malleus
 - Hobuste entsefalomüeliit (kõik tüübid, sh hobuste venetsueela entsefalomüeliit)
 - Nakkav kehvveresus
 - Marutaud
 - Siberi katk
 - Hobuste aafrika katk
 - Vesikulaarne stomatiit
-

B LISA

TERVISEOHUTUSE KINNITUS ^(a)

Mina, allakirjutanu, tõendan, ^(b) et eespool kirjeldatud loom/loomad vastab/vastavad järgmistele nõuetele:

- a) neid on täna kontrollitud ja neil puuduvad kliinilised haigustunnused;
- b) nad ei ole ette nähtud tapmiseks riikliku nakkushaiguste likvideerimise programmi raames;
- c) nad ei ole pärit liikmesriigi või kolmanda riigi territooriumilt või territooriumi osast, mille suhtes kohaldatakse piiranguid seoses hobuste aafrika katkuga;
- d) nad ei ole saanud ettevõttest, mille suhtes kohaldata keeldu loomatervishoiualastel põhjustel, ega ole puutunud kokku hobuslastega sellistest ettevõtetest, mille suhtes on loomatervishoiualastel põhjustel kohaldatud keeldu direktiivi 90/426/EMÜ artikli 4 lõikes 6 sätestatud aja jooksul;
- e) nad ei ole minu teada artikli 4 lõikes 2 sätestatud ning lähetamisele eelneva aja jooksul puutunud kokku nakkushaigust põdevate hobuslastega.

Kuupäev	Koht	Riikliku veterinaararsti tempel ja allkiri ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Nimi trükitähtedega ja ametinimetusega.

^(a) Ei nõuta, kui vastavalt artiklile 6 on olemas kahepoolne leping.

^(b) Kehtib 10 päeva.

C LISA

NÄIDIS

VETERINAARSERTIFIKAAT

EMÜ liikmesriikide vahelise kaubanduse jaoks

HOBUSLASED

Nr:

Lähteliikmesriik:

Vastutav ministeerium:

Vastutav kohalik teenistus:

I. Hobuslaste arv:

II. Hobuslaste identifitseerimine:

Hobuslaste arv ⁽¹⁾	Liigid hobune, eesel, muul, hobueesel	Tõug Vanus Sugu	Identifitseerimis-meetod ja identifitseerimine ⁽²⁾

⁽¹⁾ Tapmiseks mõeldud loomade puhul erimärgistuse kirjeldus.⁽²⁾ Käesolevale sertifikaadile võib olla lisatud hobuslast identifitseeriv pass, kui selle number on märgitud.

III. Looma(de) päritolu ja sihtkoht:

Loom(ad) lähetatakse:

.....
(ekspordikoht)

kellele:

(sihtliikmesriik ja sihtkoht)

Saatja nimi ja aadress:

Saaja nimi ja aadress:

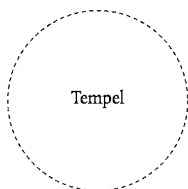
IV. Terviseohutuse kinnitus ⁽⁴⁾

Mina, allakirjutanu, tõendan, et eespool kirjeldatud loom/loomad vastab/vastavad järgmistele nõuetele:

- (1) looma/loomi on täna kontrollitud ning tal/neil puuduvad kliinilised haigustunnused;
- (2) loom(ad) ei ole ette nähtud tapmiseks riikliku nakkushaiguste likvideerimise programmi raames;
- (3) (a) loom(ad) ei ole pärit kolmanda riigi territooriumilt või territooriumi osast, mille suhtes kohaldatakse piiranguid seoses hobuste aafrika katkuga;
- (b) looma/loomi vaktsineeriti hobuste aafrika katku vastu (kuupäev) ⁽⁵⁾;
loom(a)/loomi ei ole vaktsineeritud hobuste aafrika katku vastu ⁽⁵⁾;
- (4) loom(ad) ei ole saadud ettevõttest, mille suhtes kohaldati keeldu loomatervishoiualastel põhjustel, ega ole puutunud kokku hobuslastega sellistest ettevõtetest, mille suhtes on loomatervishoiualastel põhjustel kohaldatud keeldu direktiivi 90/426/EMÜ artikli 4 lõikes 6 sätestatud aja jooksul;
- (5) loom(ad) ei ole minu teada kõnealuse direktiivi artikli 4 lõikes 2 sätestatud ning kontrollile eelneva aja jooksul puutunud kokku nakkushaigust põdevate hobuslastega.

V. Käesolev sertifikaat kehtib 10 päeva.

(koht), (kuupäev)

.....
Allkiri
(Allakirjutanud veterinaararsti nimi
suurte tähtedega ja ametinimetus) ⁽¹⁾

⁽⁴⁾ Seda teavet ei nõuta, kui vastavalt direktiivi 90/426/EMÜ artiklile 6 on olemas kahepoolne leping.

⁽⁵⁾ Mittevajalik maha tõmmata.

⁽¹⁾ Saksamaal "Beamteter Tierarzt", Belgias "Inspecteur vétérinaire" või "Inspecteur Dierenarts", Prantsusmaal "Vétérinaire officiel", Itaalias "Veterinario provinciale", Luksemburgis "Inspecteur vétérinaire", Hollandis "Officieel Dierenarts", Taanis "Autoriseret Dyrlæge", Iirimaal "Veterinary Inspector", Ühendkuningriigis "Veterinary Inspector", Kreekas "Επίσημος κτηνίατρος", Hispaanias "Inspector Veterinario" ja Portugalis "Inspector Veterinário".

D LISA

HOBUSTE AAFRIKA KATK

DIAGNOSTIKA

Komplemendi sidumise test

Antigeen valmistatakse ühe kuu vanuste intratserebraalselt neurotroopse viirusetüvega nakatatud hiirte ajudest. Seda saab teha järgmist, Bourdini meetodit kasutades. Ajud külmutatakse ja seejärel peenestatakse veronaali puhverlahuses kontsentratsiooniga 10 aju 12 ml puhvri kohta. Saadud suspensiooni tsentrifuugitakse tund aega kiirusel 10 000 pööret minutis 4 °C juures. Saadud supernatant ongi antigeen. Seda kasutatakse soovitatult ilma täiendavate muudatusteta, kuid seda võib ka inaktiveerida beetapropiolaktooniga. Inaktiveerimiseks lisatakse 0,1 ml 3 % beetapropiolaktooni lahust destilleeritud vees 0,9 ml antigeeni kohta ning loksutatakse segu kolm tundi toatemperatuuril tömbekapis ja 18 tundi 4 °C juures. Kasutada võib ka Casalsi meetodit (Casals J. (1949): *Pro Soc Exptl Bici Med*, 70.339).

Rahvusvahelise standardseerumi puudumise korral tuleks antigeeni tiitrida, kasutades kohapeal valmistatud positiivset kontrollseerumit.

Seerumeid tuleks kuumutada 30 minutit 60 °C juures. Antikomplementaarse mõju vältimiseks tuleks seerumid verest eraldada nii kiiresti kui võimalik, eriti eeslite seerumite puhul. Testis tuleks kasutada positiivset ja negatiivset kontrollseerumit.

Kasutada võib nii makro- kui mikrotehnikat. Mõlemal juhul on lõpp-punktiks 50 % hemolüüs.

Ühele osale kahekordse lahjendusega seerumile lisatakse tiitrimisega saadud üks osa antigeeni, nii et saadakse kaks ühikut. Segatakse ja lastakse seista 15 minutit toatemperatuuril. Lisatakse kaks osa komplementi, mis sisaldab viis ühikut, segatakse, kaetakse plaadid ja lastakse seista 18 tundi 4 °C juures. Komplement tuleks tiitrida antigeeni juuresolekul, et võtta arvesse kõiki antikomplementaarseid mõjusid. Plaatidel lastakse seista veel 15 minutit toatemperatuuril ning lisatakse üks osa lamba sensibiliseeritud erütrotsüüte, mis on lahjendatud 3protsendiliseks. Segatakse ja inkubeeritakse 30 minutit 37 °C juures, segades uuesti pärast 15 minutit inkubeerimist. Kui kasutatakse plaate, tsentrifuugitakse neid viis minutit kiirusega 1 500 pööret minutis 4 °C juures.